

Arrest

nr. 265 723 van 17 december 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROBERT
Sint-Quentinstraat 3
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 20 september 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 2 augustus 2021 *tot onontvankelijkheid van een aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student(e)* van 2 augustus 2021.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 september 2021 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 november 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VAN EDOM, die *loco* advocaat P. ROBERT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij is in augustus 2018 in België aangekomen en heeft op 6 september 2018 een verzoek om internationale bescherming ingediend. Met betrekking tot deze aanvraag heeft het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) in maart 2019 een weigeringsbeslissing genomen.

Als gevolg van de afwijzing van dit verzoek om internationale bescherming verblijft de verzoekende partij niet langer legaal op Belgisch grondgebied.

Op 15 juni 2021 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf als student op grond van het artikel 58 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 2 augustus 2021 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) tot onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student. De beslissing wordt op 19 augustus 2021 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing en deze is als volgt gemotiveerd:

**“ONONTVANKELIJKHEID VAN EEN AANVRAAG OM MACHTIGING TOT VERBLIJF
IN DE HOEDANIGHEID VAN STUDENT(E)**

De aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op 15/06/2021 bij de burgemeester van Zaventem door A. R. J. .R. geboren te Valledupar op X, onderdaan van Colombia, verblijvende (...), in toepassing van de artikelen 58 en 9 alinea 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 28 juni 1984, 15 juli 1996 en 15 september 2006, is onontvankelijk.

MOTIVERING

Overwegende dat betrokkene reeds in België verblijft sedert 2018 en dat hij toen een aanvraag heeft ingediend in de hoedanigheid van vluchteling, dewelke door het Commissariaat voor Vluchtelingen en Staatlozen werd geweigerd, waardoor betrokkene een negatieve beslissing betekend kreeg met bevel het grondgebied te verlaten op datum van 24/01/2020.

Overwegende dat betrokkene sindsdien in illegaal verblijf is, en dat een aanvraag verblijfsmachtiging in illegaal verblijf het bewijs van buitengewone omstandigheden vereist.

Overwegende dat betrokkene in het schrijven van zijn advocaat als buitengewone omstandigheden aanhaalt, niet te hebben kunnen vertrekken omwille van de Covid-pandemie en de daaruit voortvloeiende reisbeperkingen.

Overwegende dat betrokkene echter reeds in januari 2020 diende te vertrekken, en dat er toen in België nauwelijks sprake was van de Covid-pandemie. Betrokkene kon toen perfect gevolg geven aan het hem betekende bevel het grondgebied te verlaten. Het is pas door het niet opvolgen van deze maatregel dat betrokkene in een later stadium in het vaarwater van de Covid pandemie is terecht gekomen, en daardoor tijdelijk niet meer kon vertrekken. Echter werden de reisbeperkingen in de zomer van 2020 terug versoepeld, zodat de meeste reizen terug mogelijk waren. Betrokkene heeft als dusdanig door zijn eigen gedrag gemaakt, dat hij niet meer kon vertrekken. Tevens wordt reizen vanuit België naar het buitenland afgeraden, maar niet verboden.

Bovendien vereist een aanvraag in illegaal verblijf op basis van buitengewone omstandigheden een bijdragetaks van 366 E en met van 207 Euro.

Rekening houdend met deze elementen, wordt de aanvraag van betrokkene onontvankelijk verklaard, en dient betrokkene gevolg te geven aan het hem reeds op 24/01/2020 betekende bevel het grondgebied te verlaten.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste onderdeel van haar eerste middel voert de verzoekende partij onder meer de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen van 29 juli 1991.

Zij licht dit onderdeel van het eerste middel als volgt toe:

“Eerste middel

Schending van het artikel 58 lid 3 en 62 § 2 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de wet van 15.12.1980);

Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29.07.1991).

Eerste onderdeel

6.2.1.

De verzoeker riep in zijn aanvraag van 15.06.2021 de Covid-19 pandemie, die de wereld sinds maart 2020 in de greep heeft, in als buitengewone omstandigheid waardoor het voor de verzoeker bijzonder moeilijk was terug te keren naar Colombia. Het voldoen aan deze formele voorwaarde staat niet in verhouding met risico op besmetting en verdere verspreiding van het virus, los van het feit dat een internationale vliegreis in dergelijke omstandigheden bijzonder moeilijk is om te organiseren.

Op datum van 28.07.2021 richtte de raadsman van de verzoeker een email aan de betrokken dossierbehandelaar bij DVZ om het dossier te actualiseren. Er werd gewezen op het feit dat Colombia sinds 26.06.2021 werd toegevoegd aan lijst met landen met een zeer hoog risico te vinden op de website <https://www.info-coronavirus.be/nl/hoog-risico-landen>.

Dit heeft als gevolg dat artikel 21, §2 van het Ministerieel besluit van 28.10.2020 op de reizen vanuit Colombia van toepassing is. Dit artikel luidt als volgt:

§ 2. [15 [17 Onverminderd paragrafen 1 en 1bis]17 is het verboden voor personen die zich op enig moment in de afgelopen 14 dagen op [18 het grondgebied van een land dat op de website "info-coronavirus.be" van de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu als zone met heel hoog risico is aangemerkt]18 bevonden, om zich rechtstreeks, dan wel onrechtstreeks naar het Belgische grondgebied te verplaatsen, in zoverre zij niet beschikken over de Belgische nationaliteit of hun hoofdverblijfplaats niet hebben in België, met uitzondering van volgende toegelaten essentiële reizen:

1° [16 de professionele reizen van vervoerspersoneel, vracht- en cargopersoneel en zeevarenden, de sleepbootbemanning, de loodsen en het industrieel personeel tewerkgesteld in de offshore windmolenparken, mits zij in het bezit zijn van een attest uitgereikt door de werkgever;]16;

2° de reizen van diplomaten, personeel van internationale organisaties en door internationale organisaties uitgenodigde personen van wie fysieke aanwezigheid onontbeerlijk is voor de goede werking van deze organisaties, bij het uitoefenen van hun functie, mits zij in het bezit zijn van een attest van essentiële reis uitgereikt door de Belgische diplomatieke of consulaire post;

[18 3° de reizen van de echtgenoot, of partner van een persoon die beschikt over de Belgische nationaliteit of zijn hoofdverblijfplaats heeft in België voor zover zij onder hetzelfde dak wonen, evenals de reizen van hun kinderen die onder hetzelfde daken wonen, mits zij in het bezit zijn van een attest van essentiële reis uitgereikt door de Belgische diplomatieke of consulaire post. De feitelijke partners moeten eveneens een aannemelijk bewijs leveren van een stabiele en duurzaam onderhouden relatie.

4° doorreizen buiten de Schengenzone en de Europese Unie;

5° doorreizen in België vanuit een land bedoeld in de eerste lid naar het land van nationaliteit of hoofdverblijfplaats, voor zover dit land zich binnen de Europese Unie of de Schengenzone bevindt;

6° de reizen om dwingende humanitaire reden, mits zij in het bezit zijn van een attest van dwingende humanitaire reden, uitgereikt door de Belgische diplomatieke of consulaire post, goedgekeurd door de Dienst Vreemdelingenzaken.]18

Bij gebrek aan dit attest of bij valse, misleidende of onvolledige informatie in dit attest, kan in voorkomend geval de binnenkomst geweigerd worden overeenkomstig artikel 14 van de Schengengrenscodex of artikel 43 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.]15

[18 Wanneer een land wordt aangemerkt als zone met heel hoog risico overeenkomstig het eerste lid, treedt het inreisverbod op het Belgisch grondgebied in werking op het moment zoals aangegeven op de website "info-coronavirus.be" en ten vroegste 24 uren na de publicatie op die website.]18

De reizen vanuit Colombia werden voor houders van studentvisa niet toegelaten. Dit maakt voor de verzoeker een buitengewone omstandigheid uit omdat het onmogelijk was voor de verzoeker om de aanvraag in te dienen in Colombia.

Daarnaast werd er ook gewezen op de strijd tegen de klimaatopwarming en het feit dat de voorwaarde om de aanvraag in Colombia in te dienen in strijd is met verschillende nationale- en internationale bepalingen:

“De actualiteit van de laatste weken (Canada, België, China, Rusland, India) heeft op dramatische wijze de nood van een strijd tegen de klimaatopwarming onderstreept.

De verplichting om de aanvraag van meneer in Colombia te gaan indienen betekent ook de verplichting om...1,7 ton CO₂ in de lucht uit te stoten, enkel om het recht op een onderzoek ten gronde van zijn aanvraag te krijgen. In geval van gunstig antwoord betekent het een uitstoot van 3,4 ton CO₂ (bijlage 2).

De interpretatie van artikel 58, derde lid van de wet moet in overeenstemming zijn met andere internationale verbintenissen die België is aangegaan, namelijk o.a. de Overeenkomst van Parijs van 12.12.2015, het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering van 1992, maar ook de artikelen 2 en 8 van het EVRM en 2 en 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, het preventiebeginsel en het voorzorgsbeginsel.

De verplichting om een uitstoot van 1,7 of 3,4 ton CO₂ te veroorzaken om toegang te krijgen tot een onderzoek ten gronde van huidige aanvraag is strijdig met alle hierboven geciteerde rechtsnormen en -beginselen.”

(zie stuk 2)

Nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat er met dit schrijven rekening werd gehouden.

Daarnaast stelt de bestreden beslissing dat reizen vanuit België naar het buitenland wordt afgeraden maar niet verboden.

De verwerende partij gaat voorbij aan het feit dat uit het bovenstaande blijkt dat een reis naar Colombia afgeraden is maar dat het na het bekomen van een studentenvisum verboden is om naar België terug te reizen.

De verwerende partij schendt hiermee de motiveringsplicht.”

2.2. De verwerende partij heeft geen nota met opmerkingen neergelegd en repliceert dus niet op de argumenten van de verzoekende partij.

2.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansreden van deze uitdrukkelijke motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

De verzoekende partij stelt in het eerste onderdeel van haar eerste middel onder meer dat haar raadsman op 28 juli 2021 een email aan de betrokken dossierbehandelaar bij dienst vreemdelingenzaken richtte om het dossier te actualiseren. Er werd volgens de verzoekende partij gewezen op het feit dat Colombia sinds 26 juni 2021 werd toegevoegd aan lijst met landen met een zeer hoog risico te vinden op de website <https://www.info-coronavirus.be/nl/hoog-risico-landen>. Dit heeft volgens de verzoekende partij als gevolg dat artikel 21, §2 van het Ministerieel besluit van 28 oktober 2020 op de reizen vanuit Colombia van toepassing is. De reizen vanuit Colombia werden volgens de

verzoekende partij voor houders van studentvisa niet toegelaten. Dit maakt volgens de verzoekende partij dan ook een buitengewone omstandigheid uit omdat het onmogelijk was voor haar om de aanvraag in te dienen in Colombia. Daarnaast werd er volgens de verzoekende partij ook gewezen op de strijd tegen de klimaatopwarming en het feit dat de voorwaarde om de aanvraag in Colombia in te dienen in strijd is met verschillende nationale- en internationale bepalingen. De verzoekende partij stelt dat nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat er met dit schrijven rekening werd gehouden.

In het administratief dossier bevindt zich de e-mail van de raadsman van de verzoekende partij van 28 juli 2021 gericht aan de dienst vreemdelingenzaken. De versie van deze e-mail die zich in het administratief dossier bevindt is niet goed leesbaar, maar de verzoekende partij voegt de e-mail opnieuw toe aan haar verzoekschrift. De raadsman van de verwerende partij geeft ter terechtzitting toe dat de verwerende partij deze e-mail ontvangen heeft. De raadsman van de verzoekende partij stelt in deze e-mail onder meer als volgt:

“Geachte heer,

Ik kom terug op de aanvraag betreffende de heer A. R., die thans bij u in behandeling is.

De aanvraag dateert van 15.6.2021 (zie bijlage).

Ik wens die aanvraag over twee punten te actualiseren.

A. Ontvankelijkheid – Verbod om vanuit Colombia op basis van een studentenverblijf te reizen.

Colombia staat sinds 26.6.2021 op de website <https://www.info-coronavirus.be/nl/hoog-risico-landen/de-op-lijst-van-landen-met-een-zeer-hoog-risico>.

Dit heeft als gevolg dat artikel 21, §2 van het Ministerieel besluit van 28.10.2020 op de reizen vanuit Colombia van toepassing is. Dit artikel luidt als volgt:

(...)

De reizen vanuit Colombia worden aldus voor de houders van een studentenvisum niet toegelaten.

Dit betekent dat het juridisch gezien onmogelijk is om de aanvraag van meneer in Colombia in te dienen en vervolgens terug naar België te reizen.

B. Ontvankelijkheid – Strijd tegen de klimaatopwarming en verplichting om naar Colombia te reizen om huidige aanvraag in te dienen.

De actualiteit van de laatste weken (Canada, België, China, Rusland, India) heeft op dramatische wijze de nood van een strijd tegen de klimaatopwarming onderstreept.

De verplichting om de aanvraag van meneer in Colombia te gaan indienen betekent ook de verplichting om...1,7 ton CO₂ in de lucht uit te stoten, enkel om het recht op een onderzoek ten gronde van zijn aanvraag te krijgen. In geval van gunstig antwoord betekent het een uitstoot van 3,4 ton CO₂ (bijlage 2).

De interpretatie van artikel 51, derde lid van de wet moet in overeenstemming zijn met andere internationale verbintenissen die België is aangegaan, namelijk o.a. de Overeenkomst van Parijs van 12.12.2015, het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering van 1992, maar ook de artikelen 2 en 8 van het EVRM en 2 en 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, het preventiebeginsel en het voorzorgsbeginsel.

De verplichting om een uitstoot van 1,7 of 3,4 ton CO₂ te veroorzaken om toegang te krijgen tot een onderzoek ten gronde van huidige aanvraag is strijdig met alle hierboven geciteerde rechtsnormen en -beginselen.

Hoogachtend,

Pierre ROBERT”

Ter terechtzitting erkent de raadsman van de verwerende partij dat er bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met voormelde e-mail.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt ook dat met deze e-mail geen rekening werd gehouden. De verzoekende partij maakt de schending van de formele motiveringsplicht dan ook aannemelijk.

Het eerste middel is in de besproken mate gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 2 augustus 2021 tot onontvankelijkheid van een aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student(e) van 2 augustus 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend eenentwintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU